ඉසි කුමාරිගේ කතාව

ඉතිකුමාරියගේ කථාව

හෙවත්

ගෞතම බෝසතාණෝ සත්‍රීව ඉපිද පිරිමිබව පැතීම.

---

1 *සකල කෙලෙස් නැසූ මුනිඳුන් පළමු වැඳ
නිමල ගුණෙන් දෙසූ සදහම් දෙවනු වැඳ
පුවල දහම් පිළිගත් මහ සඟන වැඳ
මේකල කියමි දහමක් රැගෙන පද බැඳ

2 ගවී තම බෝසතාණෝ මින් පෙර සස රේ
සවී සිරි පොරණ දීපන්කර මුනිඳුව රේ
පවී පෙර නිසා ඉතිරිව ඉපදිලා ත රේ
සවී සිරි පිරිමි බව පැතූ සැටි අස මෙබ රේ

3 පොරණ එදීපන්කර බෝසත් උතු මා
පතක බුදුබවට පෙරුමන් නිසා පෙ මා
එවණ ගත වැදී සිල් රකිනට නීය මා
සුගුණ තැනක් සෙව්වේ යන සිතින් මා

4 එලෙසැටි සොයා යනකල වනගත බැස ලා
දුහැසට දුටුවෙම මී අඹ ගසකුත් තිබි ලා
සැබවට මෙතන සිල් රකිනෙමි සිතා ලා
විගසට වාඩිවී සිතුවයි මෙලෙස ලො ලා

5 මෙතනේ වාඩිවී සත් දවසක් සිටි මී
කොතනේ වත් අහර උදෙසා මම නොයෑස මී
යසිනේ පාතුරට වැටෙනා දේ බුදි මී
සොදිනේ පිනක් සිදුවේවායයි පත මී

6 එලෙසට සිතා තපසා අඹතුර සෙම නේ
සැබවට සිලරැක සිටිනා සඳ එව නේ
සරියට දවස් හය පසුවුන මුත් එත නේ
තපසුව ආහරට කිසිවත් නොමලැබු නේ

7 මිතුරනි අපගෙ ගව්තම බෝසත් එක ලේ
ලෙහෙනි ව ඉපිද සිටියා එම වනය තු ලේ
බඩගිනි වෙලා අතුඅග පනිමින් එවෙ ලේ
විගසිනි තපසු සිටිනා ගස පැනපි ලො ලේ

8 පැතලා අඹ ගසට අතු අග යන කල ව
දූසාලා ඉඳුනු මී අඹ ගෙඩියක් නෙත ව
සියලා එපැනී බොම සිතලා තම කුස ව
පැහලා අඹ ගෙඩිය අල්ලාගත් කල ව

9 දූකලා ගසමුලේ සිටි තපසා එවි ට
පැනලා ගියසි සිත බියවිලා හද ට
අල්ලා ගත් අඩය තියපොතු වැද යස ට
ගලලා ඇවිත් මී අඹ පැනි මතාහො ට

10 සත් දවසක් ආහර නොලැබ ගසමු ලෙ
යුත් ලෙස සිටිය තපසුගෙ පාතුරට දූ ලෙ
සත් හොත් වැටෙන මී අඹ පැනි ඒ ඕය ලෙ
සිත් ලෙස වැටී පිර නා ලෙහෙති දූසා ලො ලෙ

11 තිරිසන් කුලේ උපනේ මම පෙර පව ට
පතිමින් ගියේ මී අඹ ගෙසිය බුදිනා ට
තපසුන් දූසා සිත බිය උනමුත් හද ට
වැටෙමින් එපැති පිරුණේ මාගේ පිත ට

12 අතින් කඳන මුත් මේ පැනි තපසුහ ට
මෙසින් පිනක් ලැබුනේ අද මෙමා හ ට
එපින් බලෙන් තිරිසන් බව මිදිසි ට
උතුන් මිනිස් අත් බව ලැබෙවාය ම ට

13 තපසා දවස් හත කුසගින්නේ සිට ලා
යසසා ලැබුන මී අඹ පැනි වලඳ ලා
සතොසා හමන් සිලග සිතලෙස රැකා ලා
නිදෙසා එපින් සොරුවේ බුදුබව පතා ලා

14 තපසුන් හට මී අඹ පැනි දුන් ලෙසෙ නී
එමපින් බලතිසා දිව් පුරයෙහි උප නී
පීදිලින් දිව සැපත අපමනකල් සොඳි නී
සතුටින් විසුවාය දිව් පුරයෙයි සොඳි නී

15 එකලේ පොරණ නී තාපස එබෝස තා
ගියලේ පෙරැත් ඉවරව මෙත් ගුණෙණත් ඉ තා
සපලේ ලොව්තුරු බුදුබව් ලැබ අම තා
තිම ලේ වැඩසිටිය දීපන්කර තමැ තා

16 එසඳ පෙර කිව්ව ලෙහෙතිය දිවිය පු රේ
පැහැදු දිවිය සැප විඳසිටලා පත රේ
සුමුදු දිවපුරෙන් චුතවිලා අසු රේ
ඉපිද ගතිය සිටුකුලයක එගරුත රේ

17 මතගර එදීපන්කර මුනිඳුගෙ තිදෙ ස
ගරුතර එසුළු මවු කුසයෙහි යස විල ස
මතගර ලෙසින් පිලිසිඳ දස එකාඩ ම ස
සුපවර විලස ගෙවලා කිසි නැතුව දෙ ස

18 සුරසඳ වීල සින්නේ යසිනේ බිහිවූන කුමරිඳු නා
සිටුවර නොල සින්නේ එදිනේ සැඳවා බමුනු නොනා
ගරුතර ලෙස සින්නේ මෙදිනේ කුමරිනෙපල නිසැනා
පවසනු විග සින්නේ ඉතිනේ කීවසි එම සැනෙනා

19 එම විට බමුනු සැමා නිගමා විලසට සත ගැන මා
කුමරිට ඇති දෙසමා එපෙමා කීවසි මේ ලෙස මා
ඔබ ගට ලැබුනුපෙමා සවුමා කුමරිය මේ රට මා
නොමසිට පිටරට මා වහමා යනබව පෙනේ න මා

20 එලෙස ගොසින් තුටිනේ යසිනේ සිරිසැප පිඳ යස වා
සතොසලෙසින් වසනේ එදිනේ වැඩිවස පැමිනි වි වා
නිදෙස පිහට ඉකිනේ යසිනේ පනවන් පුද දෙන් වා
සතොස සිතක් පිනිනේ ඉනිනේ ඇතිවෙසි කුමරිය වා

21 බමුනන් සිවදනා එදිනා අසමින් සිටුහු පි නා
දෙවමින් සැප යසිනා තුටිනා සැදුවසි දුවක් මි නා
වයසින් පස් මසිනා ඉනිනා සුරඟන පරද ව නා
විලසින් සිරිදරනා යසිනා කුමරිට මන නද නා

22 ඉති කුමරිය කියලා යසටා නම් තබමින් තුටි නේ
යුතු සපිරිය වඩලා එවිටා සැදුවසි දුව රැවි නේ
වැඩෙමින් සඳසෙලොලා රුවටා ඉනි කුමරිය එදි නේ
විසුමවන් සැපසෙ දූලා එවිටා නාම මාලිග යසි නේ

23 අබ තෙල් පිදිමින්නේ යසිනේ තබමින් කුමරිඹනා
සුවි පුල් සිත කින්නේ නිතිනේ වසනානල තුටි නා
මනලොල් වඩමින්නේ එදිනේ ලොව්තුරුඅපසවනා
සුනිමල් ලෙස රුවිනේ යසිනේ දම්දෙසනේබැතිනා

24 පොරණ එදීපන්කර මුනිඳුන් වස නා
සුගුණ වෙහෙර තුල නිති පහන් දිලිසෙ නා
යසිණ දිනෙන් දින මහ සඟ බාරගෙ නා
සොඳිණ පහන් දල්වති මුනිඳුට බැති නා

25 දිනක් එහි විසූව සඟහක් පහන් ති සා
හුඟක් තෙල් සිඟා මදි බව හැඟී ය සා
මදක් තව සිඟා එන්නෙමි සිතා හො සා
කුටක් විලස ගියෙ මඟ බැසලා සව සා

26 එලෙසා ගොයින් සිටුගේ නිවස පැමුණු නා
න් දෙසා ඉති කුමරි දුටුවසි වැඩි සග නා
සතොසා වෙමින් සහනට වැඳලා බැති නා
සවසා වැඩිය තොරතුරු කිමද ඇසුවෙ නා

27 නැගනීය   මුනිඳු වැඩ වසනා යස මෙහෙ   රේ
සපිරිය   විලස දල්වන පහනට රුසි   රේ
මදිවිය   තෙල් එනිසා එය සොයනාුු   රේ
දහිරිය   සිතින් ආවෙමි වීලා අද   රේ

28 අස ලා   එබස ඉනි කුමරිය තුටින්   තේ
දුම් ලා   අබතෙල් කලයක් ගෙන ලසි   තේ
වැඩලා   සිටිය සමිඳුගෙ පාතුරට සෑ   තේ
නිමලා   සිතින් පූජා කරමින් එදි   තේ

29 වැදලා   සමිඳු පාදය ඉන්පසු කුම   රි
තුමූලා   බසක් ඇසුවේ මෙලෙස දහි   රි
නිමලා   සමිඳුවනි අබතෙල් පිදූ සපි   රි
වීපුලා   ඉන් ලැබෙන පින දෙසනුය දහි   රි

30 අස ලා   කුමරි කියනා වදනය සම්   දු
නිමලා   බසක් මේලෙස කීවයි පැහැ   දු
විපු ලා   ඉන් ලැබෙන පින නොදැනෙන සිත්   දු
අස ලා   මුනිඳුගෙන් පවසම් නොපටන   දු

31 එලෙසට   කියා කුමරිගෙ සිත සතුටු කො   ට
විගසට   සමිඳු වැඩලා මුනිඳු නමකො   ට
සෑබවට   මෙහි අබතෙල් පිදූ කුමරිහ   ට
මතුවට   ලැබෙන පින කිමදෝ ඇසු එවි   ට

32 මහණෙනි   එ අබතෙල් පිදූ කුමරිය සොඳ   ට
සෑබවිනි   පෙරැත් පුරලා මතු බුදුබව   ට
ගෙවමිනි   කල්ප සූවිස්සක් ගියකල   ට
යසසිනි   මම සේම බුදුවෙති තුන්ලොව   ට

33 අසලා   පොරණ දීපන්කර මුනිඳු බ   ස
වැදලා   හිස නමා එම සඟගණ තිදෙ   ස
නිමලා   සිතින් පැමිනීලා සිටු තිව   ස
නෙපුලා   මෙලෙස දෙසුවේ කුමරිට යස   ස

34 නිඹ ලා   නැගනිය මමගොස් අබතෙල්පිදූ නොපට ලැබෙන
විපු ලා   පින කිමද කියා ඇසුවෙමි මුනිඳුට වඳිමි   න
එක ලා   මුනි දිවනැනයෙන් බලා එවිට සොඳ විලසි   න
දෙසලා   දුන්සැටි පවසමි අසනු නොපමා පිරිය වෙමි   න

35 මෙතන   පටන් පින්කරගන ගොසින් සසර නොනැ   නා
ගණන   විලස සූවිස්සක් කල්ප ගෙවූන සඳි   නා
මෙපින   නිසා දීපන්කර මුනිඳුසේම යසි   නා
ලෙංවින   උතුන් බුදුබව නොපහටත් ලැබෙළු තුටි   නා

36 සමිඳුන් කී වදන අසා ඉති කුමරිය එදි නේ
පිනමින් සිත තුම මාලිග සිටිය පිරිස එගැ නේ
සමගින් තව කිරි මව්වරු පිරිවරමින් එදි නේ
මුනිඳුණ් සිරි විහාරයට පැමුණුනි සන්තොසි නේ

37 සුරගන ලෙස රූසිරියෙන් බබලන ඉකි කුම දී
එම දින වෙහෙරට පැමිණී සිටිනාසඳ සපි දී
දකිමින දීපන්කර මුනි බලා කරුණ දනි දී
සතුටින ආ කරුණ කිමද ඇසුවේ සිත සපි දී

38 අස ලා මුනිඳුන්ගේ බස ඉති කුමරිය එදි නේ
වැඳලා මිහ කරුණාවෙන් ඇසුවයි මේ ලෙසි නේ
පුර ලා පෙරුමන් මිතු දින බුදුවෙන්නට සොඳී නේ
එමු ලා වකි ඉතිරිව ඉපදුන මාහට තදි නේ

39 එබැ වින් සමිඳුනි කිළුටුවූ ඉතිරියෙක්වු මෙම වා
ගෙවමින් මෙම කිළුටු බවය මිතුදින සිතලෙස වා
ල බ මින් යස පිරිමි බවය පෙරුන් පුරන ලෙස වා
එ ව ර න් ඔබතුමං අතින් ඉල්ලම් කී එවි වා

40 කු ම රිය කියනාබස අසමින් නේ
ස පි රි ය මුනිඳුන් වඳහල කරු නේ
නැගනිය කලපින් තව මදි බැවි නේ
බැ රී මය දෙන්නට වරමක් එගැ නේ

41 අස ලා කුමරිය මුනිඳුන් දෙසුබ ස
වැදිලා තද දුක් හඳ පැලෙනා ලෙ ස
ඉ ඳ ලා මිනුලොව කුමටද මේලෙ ස
පු ද ලා මාදිවි මැරෙමිය කී ය ස

42 කු ම රි ය දිවී පුදනෙමි කී වද නේ
ස පි රි ය මුනිඳුන් අසමින් එදි නේ
නැග නි ය වරමක් දෙන්නට ඉති නේ
තොපකාය අළුකර පුදනුය ලසි නේ

43 ඉ කා මිහිරි රස බොජුනක් කැ ලෙ ස
ඉ තා සතුටුවී ඉකි කුමරිය ය ස
සු තාං මගේ කාය අළුකර සිතුලෙ ස
මේතා සිතින් පුදනෙමි කීවයි තො ස

44 එ ලෙ ස කියා ඉති කුමරිය එදි නේ
සතොස සැලකා තෙල් පුරවා රුවි නේ
ය ස ස පැලඳි සළු ගලවා රුවී නේ
කීදෙ ස මි එකා සළුවක් ඇඳ ගසි නේ

45 ගලමි‍ා ගත් සළු හොල් සැල දැමි ලා
ගල්වා එයි පොල් සියහපා පට ලා
සිතූවා මේ මට ලැබෙවා පහ ලා
විනවා මුනිඳුන් ඉදිරියෙ සිට ලා

46 උපන් සිළුටු ජම්මේ අළුසාර සි ට
උපුන් මුනිඳුහට පුදතොම් සිහතු ට
ඉනින් මෙසින් මතු සසරේ සැබව ට
උතුන් පිරිමි බව ලැබේවා මා හ ට

47 මෙලෙස සියා මුනි ඉදිරියෙ සිට ලා
නි දෙ ස සියින් මුනිඳුට නමසාර ලා
ද ග ස ගණින් මහසෙත් මැද සිට ලෝ
පි ග ස ම හිනි ඇවුළුනව ගත එසා ලා

48 දෙ ප තුල සිට ගිනි ඇවිලි ගොසි නෝ
හි ස තුල ගිනි ගෙනියක් ලෙසඳිළි නෝ
නර කැල සහ දෙවි සාදු නදන් නෝ
සොලයල කොරැමයි එකා විලසින් නෝ

49 දෙපතුල සිට හිස මුදුනට යතතු රැ
ගිය ජල ඇවිලි යනකල වස්තු රැ
සුනි මල අප දපන්කර ලොවුතු රැ
එම කල සිසිලය වෙන්නට අතසො රැ

50 මුනි ඳු න් ගේ අදිටන් බල සින් දු
කු ම රග් සියගත නොදැවුනි එම දු
සැමතැන් සිරුරේ සළුදු එස දු
එ සු රන් ගති මෙන් බැබළුනි එම දු

51 ඉන් පසු කුමරිය මුනිඳුට වැඳ ලා
සුන් දර වදනක් කිවයි විපු ලා
ගන් බිර ගින්නට නොදැවුනි මෙසා ලා
මින් පසු වරමක් ලැබෙනුය තිම ලා

52 අ ස න් නැගකියනි මා බස ගෙණ සිත ට
ව ර න් දෙන්ට බැරි මට පිරිමි බවක ට
ඉ නි න් තොපගෙ හිමියාගෙන් මිස ඊ ට
වෙනින් කෙනෙක් හට බැරි වරය දෙන්න ට

53 එ නි සා තොප ගොසින් හිමියා ඇති තිව ස
සන්තා සා නොයෙක් වැඩපල කර සිට නිදෙ ස
තොලසා හිමි සතුටු කර තොප නමා හි ස
නි දෙසා පිරිමි බවකට වරය ගනු ය ස

54 මු නි ඳ න් දෙසූ වදන අසලා කුමරි එ දා
වි ග සි න් සුදුම්බිය හිමියෙක් හැඟී සිත් දා
ව දි මි න් මුනිතුම්ගෙ සිරිපා මනනන් දා
ඇසූමෙන් ගිම් නොහැන සිටිනේදැ මෙස දා

55 හිමියා සිටින රටගම සොයාහට ඉනි නේ
පිරියා ඇතොත් පවසම් නැගනිය මෙදී නේ
සිරියා සිව් නැළියක් අබ මැන රැගෙ නේ
දිරියා පෙට්ටියක දා හිස තබාග නේ

56 බැස ලා මගට යනකල ගව්ව ගව්ව ට
පිහ ලා අබ ඇටය ගණනේ දා සොඳ ට
නුමු ලා සිහින් ගියහොත් මග ගෙවා සි ට
මැනලා ගත්තු අබ ඉවරය වෙයි සොඳ ට

57 අ න් තිම අබ ඇටය දමනා විලස එ දා
සු න් දර සිහින් ගව්වක් ගියකල පැහැ දා
නන් සිරි නිවසකුත් නොපහට ලැබේ එ දා
සු න් දර සිතින් නවතිනු එකී සිත පැහැ දා

58 එතන නැවතිලා හිමියාහට සතො ස
කරන මැඩ තිසා කරදර නොව යස ස
ඉදින කාල පිරිමි බව ලබනට නිදෙ ස
සුගුන වරය ලැබෙනිස දනු සිත විල ස

59 මුනි තුමා දෙසූ වදනය පිළි රැගෙ න
සිතුපෙමා ළසඟ පිහිටා වැඳ බැති න
වි ය ස මා තමන් නිවසට පැමිණෙමි න
පි ය තු මා සමග මව්හට පවසමි න

60 මැක ලා අබ සිව් නැළියක් පෙට්ටිය ක
ද ම ලා සිත තුටින් මුනිතුම කිව් ලෙස ක
වැ ඳ ලා දෙගුරුන්ට ඉති කුමරිය තිසැ ක
තෙපුලා මෙලෙස කීවයි නොවනටම ඉ ක

61 පෙන්බර මගේ පිය සහ ආදර මවු නේ
සු න් ද ර ගුණෙන් මා දැඩි කොරුවා පොර නේ
ග ම් බි ර පිරිමි බව පතනට මම තුටි නේ
නන් සාර දර ඇතත් යම් මහබැස මෙදි නේ

62 නු ඹ ලා මගැණි ආදර ඇතිමය බොහො මා
මෙබලා එය අතැර දම්නුය දුක් නොව මා
හැර ලා දෙගුරු ගියමුත් මම පිටරට මා
වී පු ලා දෙව්ඳු පිහිටෙන් අනතුරු දුර මා

63 එ නි සා දෙගුරු මාගැන දුක් නොවන් නේ
ය ස සා යන ගමන මට සපලක් වන් නේ
මෙලෙසා කියා දෙවනුත් අවසර රැගෙ නේ
නි දෙ සා මගට බැස්සා යනලෙස ගම නේ

64 ඇසක් විලස සැදූ දුවතිය යන ගම න
දුන ක් වෙලා දෙගුරුන් හට තද ලෙසි න
ම ද ක් විත් ඉවසා ඉඳුම් බැරිවෙ න
හු හක් එකාන්තළු කීවෝ මේ ලෙසි න

65 අ නේ නෙක ලෙසින සැපදී සැදූ දුව නී
වෙනේ ලොව්තුරා මුනිඳුගෙ බස ලෙසි නී
පි නේ පිරිමි බව ලැබගන්නට තුටි නී
ව නේ මැද ගමන සන්තව පිටත් උ නී

66 අ වි වැසි මිහි සුලන් නොවදින ලෙස බා ලේ
ස වි සිරි සැපෙන් සැදූ අප දුවනිය ලෝ ලේ
ග වි ගණනක් ගෙවමින් යන වනය තු ලේ
සි වි දෙවියන් රකිනු දුක් නොවනා ලි ලේ

67 දැ ර පිඹුරු සිහ වලසුන් දිවිය න්ද
ගෝර ඇත් ගවර නෙක සිව්පාවු න්ද
පා ර නොදැන සත අප දුවනිට න න්ද
ගෝර දුකක් නොම දෙන් දෙවි බලයෙ න්ද

68 මෙලෙසා නෙදුක් කාන්තළු දුවනිට ආ ලේ
ස ල සා දෙගුරු කීවත් දෙවිඳුට ලී ලේ
නි දෙ සා කුමරි යන ගමනට දෙවිඳු බ ලේ
ය ස සා පිහිට ලැබුනා පෙර පිනට ලො ලේ

69 ග ම න පිටත්වී යන ඉති කුමරි අ නේ
නිබු න පෙව්විියේ අබ හිස තබාග නේ
ගණන ලෙස ගව්ව ගියතැන එක බැගි නේ
ලසි න එ අබ ඇට දමනි ය යස රුචි නේ

70 මෙලෙසා යොසින් පෙව්වියෙ අබ ඉවර වෙ ලා
ය ස සා එකම අබ ඇටයක් තිබුනි ලෙ ලා
නි දෙ සා එය රැගෙන ගොස් නඳිවට නිම ලා
එ දෙ සා තිබුන මිදුලක දූම්මේ එක ලා

71 අ න් නිම අබ ඇටේ වැටුනේ එපුර ය ස
ග න් කිර සිටුගෙ ගවසින් බලනා නිදෙ ස
කන් කරදර විඳින දුගියගෙ මිදුල දෙ ස
සු න් දුර කුමරි නැවතුණෙ එහි තිබු නිව ස

72 ගොසින් නිවස තුලට කුමරි බැළුවයි සැමතැන මා
සොඳින් එවලඳක තිබුනේ වී හැලියක් එපෙ මා
සෙමින් රැගෙන කොටා සාල් සරගත සිතුසේ මා
ඉතින් බැළුව නුමුත් ගෙදර අයිති කෙනෙක් නැති මා

73 සගල් මිටක් දමා සැලක ලිප තබලා එදි නේ
කුඹුල් නොවී ගිනී මොලවා ඉසුවයි එම සඳි නේ
නිමල් කුමරිගේ පිතයෙන් සැල පිරිලා ඉදු නේ
විපුල් ලෙසට පැන් උතුසර බලා සිටිත සඳි නේ

74 එද දිනේ හව එඬෙරු තද වැස්සට තෙමි ලා
ඇද සිටිය වැරහැලියක් ගුලි කරගණ එක ලා
බැඳ සිබුක හිස කොන්ඩය හැඩපල්ලට ගෙති ලා
කඳ ලෙසට වෙව්ල වෙව්ල ආවේ යසලි ලා

75 උසන් දිනේ සිටම නොනෑ කෙනෙක් විලස සිරු රු
සාපින් පෙරේසි කුනුකොල උගෙ රැවුල දිගට නොහැ රු
ඉතින් මෙසේ රුසිරු දුඹිය ආකල නම ශෙද රු
ඇසින් දුටුවෙ දිළගතවන් රුසිරු කුමරි එව රු

76 සුරඟන වන් රුසිරු කුමරි දුටුසාල දුගි එඬෙ රු
තදයෙක මහසිත බියගෙන පැනපිය ඔහු එව රු
බලමින ඇගෙ වතදෙස ඇසු දෙවිලඳ ඔබ මෙව රු
වඩිමින සිටිනෝ මෙනිවස කුමටද කිය රුසි රු

77 අසලා කුමරිය ඔහු බස පැවසුවෙ මෙම ලෙස වා
මෙකලා මම සුර අඟනෙක් නොවේය දනු යස වා
ගෙවලා බොහො ගව් ගණනක් ආවේ මේ පුර වා
සොයලා මේ ඔබම නමසී හිමියනි සිත සතු වා

78 මුනිඳුන් අප දීපන්කර දෙසූ විලස මෙම් වා
විඳිමින් දුක් ආවේ මම ඔබව සොයා මෙර වා
සතුටින් මමු වසමි මෙතන දුක් විඳගත මෙවී වා
ඔබ දැන් අසනුය මා බස සමාවෙලා යස වා

79 පෙර ලෙස ගව බැලුමෙන් ඔබ ලබන පඩිය මිස කා
සාර දර නොකරනු වැඩිපඩි ඉල්ලාහෙම නිසැ කා
හිර සර අන්සතු වසතුව නොගනින් එය තර කා
වැර සැර නොකරමි ඔබහට දුක් වින්දක් අනෙ කා

80 මෙලෙස තෙකබස් කියා දුගියට ඉති කුමාරිය එමස ඥ
නිදෙස උනුපැන් ගෙනත්දුන්නේ ඉස්නාන කරනාලෙ ඥ
විගස ගත සැම සේදූ පසු ඉතිකුමරි ඕහට සිපාන ඥ
ඝ ඝ ස කම්ඹුහ තිබූහ සළුවෙන් නාඩක්දුනි අඳිනාලෙ ඥ

81 ඉන් පසු කුමරිය පිසලා තිබු ර ස
සුන් දර ආහාර දුන්නේ කතලෙ ස
සන් තොසයෙන් එය කාලා සිතුලෙ ස
පින් සිරි කුමරිට බැඳගනී සෙනෙද ස

82 පසු දින උදයේ සිටුවර නිවස ට
දුව මින ගවසින් මුදලා සිරිත ට
කවමින සිතුලෙස ගවසින් එමවි ට
දුවමින ආවේ තමගේ නිවස ට

83 පෙරලෙස සිටු නිවසේ කෑමක් නැත
පෙරලෙස ගවසින් බැලුමත් රිසි නැත
පෙරලෙස සිගගත කුනු වැගිරී නැත
පෙරලෙස සිටුහට ආදර හිත නැත

84 ගොසින් දිනක් දුගියා සිටු නිවස ට
සොඳින් බලා ඔහු කීවසි මෙලෙස ට
බතෙන් ඔබගෙ කම් නැති වේ මාහ ට
යසින් කනෙක් ඇත ලැබිලා සැබව ට

85 එබැවින් සම්දුති කරුනා කර ලා
ඔබඳුන් පනී පමනක් දෙනු ගැන ලා
එලදුන් සගලෙන් මිටකුත් දම ලා
පිසුවෙන් ඒ සැලයසි ඉතිරි ලා

86 දුගියා කියනා බස ඇසූ සිටු හ ට
පිරියා වීමෙන් ඒ ලඳ දකිත ට
මොනයා කාරෙන්වත් ලඳ ගැනුම ට
දිරියා සිතාවිය සිටුවරයා හ ට

87 කරුණ සිතේ තබමින් සිටුවර තෙ ම
යසිණ බසක් කීවසි දුගියට ත ම
මෙදින තොපේ රූපත් ලිය සිතු පෙ ම
බලන විලස එන්නෙමියසි කිව් තු ම

88 අනේ සම්දුවනී වඩිනුය කී ක ල
සැනේ සිටංතොත් ගියාය සිතුලො ල
අනේ ගොසින් මිදුලේ සිට නොපැකී ල
මෙනේ කොයිද බොල ඇසුවසි සූතිම ල

89 ගොසින් දුගීතෙම නිවසේ තුල වා
ලසින් තමන් ලඳහට කී ගැහැ වා
සුරන් ගනංමෙන් කුමරිය එවි වා
ලසින් ආවේ සිටුහට දූකගත් වා

90 දූක ලා   සිටුවර කුමරිය එදි   ණෝ
වෙව්ලා   දෙරනත වැටූනයි තදි   ණෝ
දූ ගලා   දඬි පඬි ගසමින් සැනි   තේ
එ කලා   නැගිට ඇතට ඉවෙමි   තේ

91 අ ස ත්   පුරුෂ තොට ලැබුනේ රුදු ල   ඳ
එ ස ත්   තනය දූනගත්තෙමි මම අ   ඳ
දෙසත්   නොඑමි මම දිවි ඇතිතෙක් න   ඳ
ල ඳ ත්   සැටුව පල නිවසට විගස   ඳ

92 අ ද දින   පටන් ගවයින් බැළුම කම් නැ   ත
සැබවින   මගේ නිවසටවත් නේනු යු   ත
සැමදින   දෙනා පඩියත් මම දෙන්නෙ නැ   ත
කියමින   සිටාතෝ බනිමින් ගියයි කැ   ත

93 එ දි තේ   පඩන් ලැබෙනා පඩිය නැතිකී   සා
නොමිතේ   දුකක් විඳිනව උනි දෙදෙන ල   සා
සොඳි තේ   කුමරි දවසක් දුගියාට තො   සා
කු ළු තේ   බසක් කීවේ යස මේ වීල   සා

94 මෙලෙසා   තිකත් ඉඳලා රුනොනු නෙලෙස   ව
ය ස සා   සිටු ලඟට ගොස් කියනු මෙලෙස   ට
ස තොසා   දීපු පඩියක් නැති නිසාව   ට
ය ස සා   කෙතක් ඉල්ලනු වපුරා ගත්   ට

95 ල දුන්   බස අසා දුගියා ගොස් එදි   නේ
තුටින්   ඉල්ළු කුඹුරක් වැඩ කරණ මෙ   නේ
ඉතින්   ගොවිතැනක් කරවමි සිතාග   නේ
පුරන්   උන කෙතක් දුනි දුගියාට අ   නේ

96 ගොසින්   දුගි නිවස පැමිනී කියයි එ   දා
පු ර න්   උන කෙතක් දුනි වැඩ කරන ලෙ   දා
ඉ හි න්   නගුල් වියදඹු ගවයින් නැති   දා
ක ර න්   නේ කෙසෙද ගොයිතැන ඇසුව ස   දා

97 අ ස ලා   කුමරි දුගියා කියනා එබ   ස
නො පුලා   මෙලෙස කීවයි හිමියාට ය   ස
සොයලා   යායෙ ගොයිතැන් කරනා පිරි   ස
නිම ලා   සැමිට කියනුය ඔබ මේ විල   ස

98 ග ව සි න්   බඳිනකල අප කුඹුරෙදි බඳි   නු
එ ලෙ සින්   මුදනකල කුඹුරේදී මුද   නු
මෙලෙසින්   කිව් කාලට දුගියා හට දෙව   නු
එ ගො සින්   වෙනත්.ගොවියන් හට කී කුළු   නු

99 ගොවිතැන් කරන සුදනෝ ඒ බස අස ලා
එලෙසින් කාලෝ දූගියට අනුකම්පා වෙ ලා
යසසින් කුඹුර මඩවූහී ගවයින් දහ ලා
පසුඉන් දූගිය ලඳගෙන් ඇසූ මේ තෙපු ලා

100 සොතතන් මඩවූනා සොඳුරිය බොලන් නෝ
තැනදුන් ඊ වපුරන්නෙත් කොයි ලෙසි නෝ
ඇතදුන් ඊට උපදෙස නුඹ අසන් නෝ
ගොවිතැන් කරන අයගෙන් මිම්මට යන් නෝ

101 දූගියා ගොයින් ඉල්පැසල දතමෙති ත
සරියා මිරක්පත් තුදුනෝ එපුර ද ත
සිරියා ලඳට කීසලු පතාඉදනා කරු ත
සැතයා ගෙනාස් වපුරන් බොල් අයසා ල ත

102 ලදුන් සිබස පිළස දූගියා නොයින් බොල්ව ගෙනගුණක්
ගොමින් යාමයේ වපුරනා කල ඉසව් බොල්වි ඕනා මිද ක්
ඉතින් යාමයේ පැසුනි යසලෙස දූගියගේ හැත විදුම ක්
දූකින් දූගිතෙම සිව්තඅනාරේ ලඳුන්සියයිය සැනසුම්ක්

103 කිමද නිමියනි ඉහා දුක්සෙන් ඉන්ටකාරන ඔබ අ නෝ
මෙසද යායේ කපන කාලෙට ඔබත් කපනුය සතුටි නෝ
බසද අසමින් සිටම දූගියා යායෙ කපනා කල අ නෝ
තොසද ඊමෙත් තමන් කුඹුරෙත් කැපිතිකමට සිතමිනෝ

104 ගොයම පාගානත්ට ඉඩමක් නැතුව ඇදගනී ගෙදර වා
නියම වෙන අය පාගනාකල ඔහුත් පාගයි නිකාම වා
එහෙම පිදුරුත් අහක ගත්කල නාරැසාවන් පිලස වා
නියම මැනිකක් තිබූනිකමෙන් බැරිය ගනනක් කියනවා

105 පොරත ජන්කල කුමාරියගේ පිතෝ අතුලස් බලය වා
එදින කුඹුරේ පැසුනු මැනකුත් උතලඹිය සැමරවතොවා
ලසින මේලව අසා සිටුවර ඇවිත් දූකලා උදනත වා
ඉතින සිටුවර මැනික් ඉල්ලුවෙ වී දෙමියමම නොපහවා

106 එකක් වීමඑ ගෙනත්දීලා මැනික් මල්ලක් ගනති නෝ
සැකක් නොව ගෙනයන්ට කීවසි ඉතිකුමාරිය එමදි නෝ
දූකක් ලෙස සිටු එලෙස කලමුත් තමන් වී ඉවරය උ නෝ
මදක් වත් අඩුනුති එමැනික් කුමාරිගෙ සිත් බලයෙ නෝ

107 එසින් පසු ඉතිකුමරි සිතුවයි ඉන්ටයිවිසක් නැත අ නෝ
සූරන් හට රජ එබව දැනිලා කරපු කරුණය අසා දැ නෝ
සූරන් වසනා දීවිය විමනෙක පැහැය මාලිගයක්සැ නෝ
සැතෙන් නිර්මිත කරමුනි නිසි එවිස්කම් දෙවි අවුදි නෝ

108 එමෙන් මාලිග සිව්කොණේ යස තීදන් සතරක් මවා ලා
තමන් හට රුතිවිලස සැමදේ මාලිගාවෙහි පූර්ව ලා
ඉකින් මාලිග එවේ පවුරක්මවා විස්තාම් සිතුලො ලා
සැපෙන් වසනුය කියා කුමරිට ගියේ සක්පුර එමිකා ලා

109 ගොසින් දූගියා සමග කුමරිය මාලිගාවට සිතුලෙ සා
සැපෙන් දවසැර සිටින අතරේ එපුර රජ නැසුනේදෙ සා
ඉකින් රජකමදෙන්ට තිස්සෙක්සොයාරටසැමතැනලසා
මෙවන් දූගිහටදුන්නෙරජකමඑපුරදන වීසන්නො සා

110 ලැබුන රජකම නිසා දූගිරජ උඩගුවී සම්පත් ගැ නේ
තිතින කුමරිට බතින්තටවීය පරුස වදනින් මෙලෙසිනේ
රටින රටහැර ආව තෝර්බොල කාගෙකාවිරුද මෙමදිනේ
විදින සැපතෝ මගේ පිනටයි කියා බතිමින් සරෙසි නේ

111 තොගෙන් මාහට කමක්නැතදූන් ගනිම් අහෙනක් කියාලු
රුවීන් යුත් වෙතලියෙක් අරගන මාලිගාවක් සදව ලා
තමන් අරගත් බිසවසමගින් වසනමුත් සැපවිදලොලා
බලන් නෙත්නැතපලමුබිසදෙස සිතේ උඩගුව වැඩිවෙ

112 අනේ පෙරකිව් ඉතිකුමාරිය ඉතා දුකමුත් හිමිගැ නේ
මෙනේ බසකුත් නොකිවේ ඇ සිතේ අදහසපිත ගැ නේ
අනේ දූගිරජ දෙවන බිස සහ වසන කාල සැප වීදගනේ
සැනේ සිදුඋන විපත පඩසබි අසනු සුදනනි යසසි නේ

113 දනය ගැන සිත උඩඟුවීමෙන් දූගී රජහට එමදි නේ
පිරිය ඉපදුනි ගුවන්තලයෙන් යන්ට ඇතිනම් මට අ නේ
දිරිය ඒසිත සිතන එක්කම මහා සම්පත් සැබවි නේ
බැරිය කියනට මක්උනාදෝ සියළුදේ නැතිවීය සැ නේ

114 තිබුන වස්තුව නැතුව දූගිරජ සිවීනිදනය බැළුවි ටා
පමන නැතිදනතිබුනමුත්පෙරමොකුසු නැහිවියදකිනටා
ඉතින දූගිරජ ඉතාදුක්වැද මෙලෙස සිතුවයි එමවි ටා
මම න බලසින් ගත්තු බිසවගෙ දෝසමයි මේ සැබවි ටා

115 ඉකින් මේ හැතිරිගෙන් කම්නැත කියා දූගිරජ එමදි නේ
ලසින් පෙරසිටි ඉතිකුමාරිය එවනට පැමිනී සැබවි නේ
උතුන් සොඳුරේ සමාවීමට තොපට කාල නිතද ගැ නේ
මෙදූන් පවසනු පෙරසෙ වස්තුවලබන උපදෙස නුඹඅ නේ

116 අනේ හිමිසඳිනි ඔබහට මම නිත ර
මෙනේ දූසිමෙන් සිටියාය දවසැ ර
සැනේ මට කරපු අවගති නිසා ගො ර
අනේ සැම දනය නැකිවී හිස ඉමව ර

117 ල දු නේ   නොපට මින්මතු මම කීසිම දි   නේ
වෙතිනේ   දෙයක් නොකරම් දිවි යතත් අ   නේ
පි නි නේ   නොපේමයි මේ වස්තුව ලැබු   නේ
ඉ කි නේ   උපදෙසක් කරනුය වස්තු ගැ   නේ

118 පින්වත්   හිමිසඳිනි නැතිඋන සියළු ද   න
සම් පත්   නැවත සලසම් පෙර සේම සැ   න
සුන් දර   ඔබෙන් ඉල්ලන වරයක් ඉති   න
දූන් ඔබ   දෙනුද ඇසුකල දෙමි රජ කිවෙ   න

119 අ ස න්   හිමි සඳිනි මම ඉතිරිව උප   නේ
මෙයින්   පෙර කරපු අකුසලයක් බැවි   නේ
මෙයින්   මතු පිරිමිබව මට ලැබෙන මේ   නේ
එ ර න්   ඔබතුමා දෙනුදේ ඇසු එදි   නේ

120 රන්   කඳ සදිසි කිසවුනි තොප මෙයින් ම   තු
සූන්   දර පිරිමි බව ලබනට වෙයි හේ   තු
මින්   මතු කිළුබු ඉතිරිබව හැරලාම යු   තු
පින්   සිරි පිරිමියෙක් වේවා කීවෙ යු   තු

121 අස ලා   ඉතිකුමරි කිම්යා කියන බ   ස
පිනලා   සිත සාදු නාදය දෙවින් ය   ස
නුමුලා   හිමිසඳිනි බලනුය නිදන් කු   ස
පිරි ලා   ඇගේ පෙරසේ දනය යසලෙ   ස

122 ද න   ලොබයෙන් සිරි දූගිරජ එම සඳි   නේ
සැන   ගෙන්ගොස් බැළුවෙ නිදනන් සතර ගැ   නේ
ම න   වඩනා විලස සැමදන පෙර ලෙසි   නේ
ගු න   වත්ලෙස තිබුනි පිරිලා කුමරි පි   නේ

123 එ න න   පවින් දෙදෙනා එක පන විල   ස
සොඳින   දවස් ගතකරමින් සිට තිදෙ   ස
ප ම න   නැකි කුසල් කරගන සිත සතො   ස
උ ප න   දෙව්ලොවේ සැප විඳිනට යස   ස

124 ග ව   නම බෝසතාණෝ මින්මතු වර   සා
පව   කර ඉතිරිකුල ඉපදීලා සැන   සා
සව   සිරි පිරිමිබව පැතුසැටි දූක පොත   සා
කවි   කර කීම් මූසු සිහලෙන් හරිනු සැ   සා

125 අ සලා   මෙවග අසනුන් සැමදෙන විසි   න
නිම ලා   නම හිමින් සලකනු පන ලෙසි   න
වි පුලා   එලෙස කලගොත් දිවපුර පැමි   න
සිය ලා   සැප ලබාගන්නට හැකිම ව   න

126 මෙ ලෙස කීමුත් දූනටහැදෙනාඅඟනුනමහිමි නොතක මී
දෙහොස කරතියනොයෙක්විලසටමතුවෙනදේ නොබලම්
ර හ ස ෂනාවසකිළුසේකරනාඅඟනුනිරයටපැමිනෙමින්
ද හ ස අවුරුදුගණන්නිරයේතෙදුක්විදිනේදුකවෙමින්

127 එම නි සා තම් පෙරපිනෙන් ලැබුහිමිට අනදර නොමක රු
යසලෙසා පතලෙසින් වසනුය දුගී උනමුත් සැමව රු
එම නිසා මයි දුකලැබෙන්නේ නොනොමඋපතන්'දනුහිර
රුව නිසා බැරි සැප ලබන්නට පවිද පින් පලදේ නු රු

128 පෙලක් අඟනෝ නොගේමස්කම් කියා හිමිහට බනින්නේ
පෙලක් අඟනෝ මෝටවාහේවෙයන් කියමින් පත න්නේ
පෙලක් අඟනෝ දුකක්ලැබුනොත් දෙගුරුනිවසට'දුවන්ෙ
පෙලක් අඟනෝ තෙදුක උනමුත් ඉවසමින් එයසිටින්නේ

129 මෙ ලෙස හිමියටකියන්නේඋන්පව්පින් නොදූනෙනනිසා
කෙලෙස කීමුත් මේලොවලබනේ නිඳුව පමනයි දෙ සා
දෙහොස මෙහෙදීකලොත්ඒවාපරලොවේදීලැබෙතියයසා
නි දෙ ස සැපලැබගන්ට තුටුනම් හිමිට පවතිනු මේලෙසා

130 අනුන්හට නිඳද අපගස කලොත් තම නිඳු විදි යි
අනුන්හට කිසිදුකක්දුනහොත්සැනෙන්තමහට දුක්ලැබෙ
අනුන්හට දෙස්කරන අඟනෝ නිතර පව් සිදුකරගති යි
අනුන්හට මේ කරනදෙනොසෙන් තිරුදුකමතුවටලැබෙයි

131 ත ම න් හිමියා නොයෙක්විලසට දුකත්දුනමුත්සැම්දිනේ
එ සි න් කෝපයනොගෙන ඉවසනු වඩාආදර නිතියෙනේ
ගුනෙන් එමලෙස පැවතු නෝකින් මහත් පින් සිදුකරගෙ
නි ව න් සැප මතුදිනේ ලැබෙතිය දිවසැප විඳිමින් අනේ

132 එ ම නිසා අපසියළු අඟනෝ හිමිටආදර වඩම් නේ
පෙම සිතින්නිතිවසනුයකපකිපිනට ලොබඇතිකම්මෙනේ
නි ම කරන්නට නොහැකි විලසට මහාපින් සිදුවීමේ නේ
අ ම නිවන් සැප ලැබෙ අඟනුනි එමෙත් මුනිඳුගෙසාසනේ

133 මෙලෙ ස අඟනුන්වසනමුත්සකි පිරිමියමහර මේක ලේ
දෙහොස නොකලෙසකරති අඟනන්ගුනය නොමදූනමෙම
එ ලෙ ස කලහොත් ඉනාවැරදිය තිරාදුක් විඳනදබ ලේ
කො ලෙස මිදුමක්වේදනොදූනෙයිසිතාබලනුය සැමවෙලේ

134 අඟනුසිඳු තමත්ජිවිත රකින පිරිමින් බෝඇ නේ
අඟනුසිඳු ඇදුන්පැලඳුන්අදින සමහර අයඇ නේ
අඟනුසිඳු නොයෙක්උවමැන් ලබන සමහරු ඇතිවේ නේ
අඟනුසිඳු කෙලෙස ලැබුනක්නොහකමින් සමහරුඇනේ

135 ලොව් තුරාබුදුබව ලබන්නට පෙරුම් පුරනා බෝස තා
ප ව් බලෙන් ඉපදී ඉතිරිකුල ලැබුනු හිමියටවීමෙ තා
ස ව් සැපත්ලැබ දුන්නමුත් හිමිලඳට රොස වීමෙන් ඉතා
ය ව් ව නිවසින් එලෙව්වේමුත් ඉව්සමින්සිටි යටහ තා

136 නොමයක් හිරිහැරකලත්හිමියව් කෝප නොවමින් සිටිනැ
උ ද ක් හිමියා පසුවියවහස්උනෝ පෙරපින්බලයෙනේ
හු ග ක් දුක්විඳ සිටියසින්දු නමන් ජය ලැබුවා අ ඥන්
ම ද ක් මේලෙස කාලොත්නාටත්ඉතායහපත්වේගුනේ

137 පු රැ ස සිත් සහ අනනු මෙවෙතිඹිවදන් සිහිගෙ තා
සතොස ගුනයෙන්වසනුදවසැර දිවසැපට ලොබවීමෙ තා
නි ඉදු ස මුනිඳුම දෙසුදහමේ මේ දෙගොල්ලට සැගෙ තා
ය ස ස සාරන දසයකුත්ඇත දූනගනිව් අසලා ම තා

138 ත ම න් ලත් අහනුන්වකරනා එපසකින් උපදා රයා
සොඳින් කරනව සියළු පිරිමින් බැඳීඇත ආදා රයා
එමෙ න් අහනුද තම හිමින්හට එද ඇක්ම උපකා රයා
සොඳින් කරනුය කියා දහමේ ඇතෝ දනු තිරසා රයා

139 එ ලෙ ස දැනගන කරනපිරිමින් මෙලොවියසකිත්ලැබගත්
සතොස දිවසිරිසැපලබන්නෙළු දුකාක්නම් කිසි නොලැබේ
නි ඉදු ස මෙන් නඩඅහනුසැම්දෙන කාලොත්මේවාදැනගනා
ද හ ස අවුරුදුගනන් දිව් සැපලැබේ දැනගනු යසසි තා

140 දෙදෙන අඹුසැමි සමගිවීමෙන්පනේපනලෙසවිසුවොතින්
දි ලෙ න පහනක්සේළු නිවසට සියළු යසසිරි දෙසිතිති න්
එ මෙ න නොමවී නිතරකරදරඇනොත්දෙදෙනානොවිබැ
සි ටි න රූදුයකු වනයසේබව දැනගනිව් සුදනෝමෙනි න්

141 මෙ ලො ව සැපනම්පිනිබිඳක්වැනී කිරක්නැත කිසිදිනඅ ෙ
පොලොව ගස්ගල් ඉරහඳක්සකීනැසේදැනගනුමනමෙනේ
කා ර ව දන්සිත් ඉසේයිනිගත් අයෙක්චිලසටසිතමිනේ
ල බ ව මෙත්මුනිකුමන්සඳුනේ අමාහිවනයසැම්දෙනේ

නිමි.